

чина. Отъ свѣтлината и топлината, които приема човѣшкиятъ организъмъ, зависи устройството и на цѣлото тѣло. Като мисли върху свѣтлината и топлината и ги проектира къмъ мозъка и къмъ моралнитѣ си чувства, човѣкъ може да развие интуицията си, да оформи и повдигне челото си. Това е много естествено. Какво прави сиромаштъ, който се скрилъ въ своята малка, прихлупена колибка? Той постоянно мисли, какъ да я разшири. Тукъ я разшири, тамъ я повдигне, докато единъ день я събори и си направи една кжщичка, съ двестри стаи. Като поживѣе известно време въ нея, той пакъ е недоволенъ, иска по-голѣма кжща. Така постѣпва човѣкъ и по отношение на своята глава. Той всѣки день прави нѣщо, съ цель да я преустрои, да стане по-възприемчива къмъ свѣтлината и топлината.

Природата е вложила въ човѣка дарби и способности, които той трѣбва да развива не изведнѣжъ, но постепенно. Развивайте това, което е вложено въ васъ, но не изпадайте въ положението на учения, на поета, на художника, на учителя, на земеделѣца, които, следъ нѣколкогодишна работа, казватъ: Достатъчно сме работили, повече не можемъ. Не е така. Истинскиятъ ученъ, поетъ, учителъ, земеделѣецъ работятъ неуморно и съ любовь. Отъ време на време тѣ си почиватъ, но не се отказватъ отъ работата си. Истински земеделѣецъ е онзи, който, следъ десетгодишна работа на нивата, може да се разговаря съ жито-